

R K T. Ž U P A POHODA B. D. M.

MARIJA GORICA

God. X 18. veljače 2024. Broj: 24.

1. Korizmena nedjelja

U današnjoj Božjoj riječi u liturgiji prve korizmene nedjelje možemo osjetiti nešto što se od davnina tiče svakog čovjeka vjernika: iskustvo susreta s Bogom, zatim vjera u savez s Bogom, odnosno definiranje odmora s Bogom, i konačno slijedi (za nas vjernike najčešće dugotrajno) prokušavanje ili iskušavanje koliko je zaista čvrst taj odnos što ga uspostavljamo. Bog u Starom zavjetu sklapa savez s Abrahamom, daje mu mnoga obećanja, otkriva se kao osobni živi Bog, kojem je stalo do čovjeka. Često oduševljen iskustvom Boga, čovjek obećava Bogu, umišlja si da će izvršiti Njegovu i samo Njegovu volju. No u stvarnosti to biva drugačije. Čovjek u iskušenjima pada, zastranjuje, zaboravlja svoja obećanja Bogu, zaboravlja prvu ljubav, kako će i danas reći mnogi propovjednici. Tako je bilo i s mnogim biblijskim likovima, tako je bilo s cijelim narodom koji je potekao od Abrahama. Zanemarujući predaju očeva i Božje zakone i tako zaboravljajući savez s Bogom Jahvom, Izraelci su propadali u ponor iz kojega više sami nisu mogli izaći. Obrnuto, Bog, iako je pripuštao kazne na narod zbog njegovih grijeha – bolje reći, posljedica loših izbora tijekom čitave povijesti – nikada nije zaboravio svojega naroda i doći će kao utjelovljeni bogočovjek Isus Krist. On, iako Sin Božji, u svojoj je ljudskosti, kao čovjek, kako vidimo, i sam prolazio kušnje. To je bilo potrebno njegovoj ljudskoj naravi, i on je kao čovjek vjerovao i ta je vjera tako u njemu rasla i osnaživala mu svijest o mesijanskom poslanju koje prima od Oca. U današnjem evanđelju samo je kratko naznačeno, a mi znamo iz drugih izvještaja na koje je načine Isus bio iskušavan. Nakon iskušavanja i sotonskih napasti Isus vrlo jasno i hrabro započinje svoje javno djelovanje. Iz svega možemo naučiti da velikim Božjim djelima uvijek prethode velika i često teška iskušenja, a slično biva i s onim ljudima koji mu se stave na raspolaganje.. potrebno je prokušavanje, ne Bogu, nego nama, meni, da upoznam sebe i da mi se pročisti pogled, da učvrstim odluke i svoje izbore. Iskušavanje nije samo stvar pojedinaca. Narodi i države, štoviše, i sama Crkva, trajno su izloženi iskušenjima. Zasigurno da i danas svi osjećamo težinu i mnoga pitanja bilo da se radi o zemaljskim zbivanjima, bilo o crkvenim gibanjima u svijetu. Ratovi, potresi, krize, deklaracije, prijepori, interesi... sve će to zaista proći, ostaje samo vječnost s Bogom, ostaje Isus Krist, s kojim živimo i umiremo, te ćemo s njime živjeti i u vječnosti. Naš cijeli život teži najvećem Božjem djelu: spasenju. Tako mi trajno cijeli svoj vijek prolazimo put pročišćavanja, a tko ustraje do kraja taj će se spasiti, kaže Gospodin. U ovoj smo korizmi možda već odlučili prestati pušiti, jesti slatko, naumili ići na pobožnost Križnoga puta, ali

neka nam to ne bude tek religiozni ritual. U prvom redu je dobro da živimo tako da u nama raste spasonosna živa vjera koja donosi plodove, koja u nama osnažuje kreposti, koja nas čini ugodnima Bogu, koja nas iznutra umiruje, koja nas poučava i tješi, koja nas može učiniti dostojnima nebeskog života. Dakle, ne treba se odreći ovoga i onoga, što nas čini sretnima, nego, odrecimo se grijeha, koji nas čini nesretnima. Odrecimo se psovke, a prihvatimo molitvu, odrecimo se ogovaranja i klevetanja, a prihvatimo Sveto Pismo. Odrecimo se krađe, a darujmo potrebne. Odrecimo se laži, a prihvatimo Krista koji je sama istina. On će nas osloboditi. On će nam pomoći da se oslobodimo navezanosti na prolazno, a prihvatimo vječno. Amen!

Događanja

Započeli smo korizmu. Prošlih je nedjelja u našoj crkvi bilo jako malo ljudi. Zapustili smo se. Nažalost, oni koji su do sada bili redoviti u našoj crkvi, ili su umrli, ili su oboljeli i ostarili, a oni mlađi su se udaljili od Boga. Sada, u ovoj Korizmi, lijepa je prilika da se vrate. Bez Boga ne možemo! Očekujemo da će se barem neki vratiti, da će popuniti praznine u našoj crkvi, ali ispravnim vjerničkim životom popuniti i duhovne praznine u svojim životima! Zato od srca pozivam sve da se uključe u korizmena događanja, da psovku zamijene molitvom, da zabavu zamijene žrtvom, da lijenost zamijene marljivošću za Božju stvar. Kroz intenzivniju molitvu, čitanje Božje riječi, a osobito kroz redovite pobožnosti i svete mise, pripremamo se za promjenu života, kako bi nam Uskrs bio sretniji. Stoga vas sve od srca pozivam na pobožnosti Križnoga puta koje molimo u našoj župnoj crkvi petkom u 18 sati i nedjeljom u 10,40! Osobito pozivam školsku djecu, koja će redovitim dolascima na pobožnosti Križnoga puta zaslužiti nagradni izlet nakon Uskrsa.

Također, kao konkretni znak našeg korizmenog odricanja, pozivam Vas da se uključite u korizmenu akciju u kojoj tijekom korizme skupljamo jaja i brašno za domove koji brinu o nezbrinutoj djeci. Puno ćete učiniti ako skupite samo nekoliko jaja i koju kilu brašna, jer ako se uključi cijela župna zajednica, to bi mogla biti lijepa količina, koja će itekako razveseliti i djecu u domovima, ali i one koji o njima skrbe.

Od srca zahvaljujem župljanima koji su ovaj tjedan nanosili drva u našu vjeronaučnu dvoranu. Bili su to: Mišo Bubalo, Darko Potočki, Tomislav Depikolozvane, Zlatko Belko Hunak i Jakov Topalović. Od srca im hvala!

Duhovni kutak

Evandjelje koje nam na početku korizme nudi današnja liturgija na ovu prvu korizmenu nedjelju povezuje, ili još bolje rečeno, spaja u jedno čitanje dva evanđeoska odlomka koja naša izdanja Svetoga pisma, no i biblijski komentari, uglavnom drže odvojenim. To su (A) kušnje u pustinji kojima naša izdanja završavaju opis Isusova krštenja i propovijedanje Ivana Krstitelja, a koji služe kao priprava za Isusovo djelovanje te (B) početak propovijedana Isusa Krista i poziv prvih učenika, nakon kojih slijede i prva čudesna iscjeljenja u Kafarnaumu kojima i započinje Isusovo djelovanje u Galileji.

3.

Isti taj Sveti Duh koji je u krštenju sišao na Isusa i kojim će sam Krist, po Ivanovim riječima, krstiti, sada ga, doslovno, tjera u pustinju. Drugim riječima, prisiljava ga napustiti mjesto bogojavljenja, mjesto u kojem Isus čuje Očev glas koji mu se obraća s nebesa: „Ti si sin

moj, ljubljani! U tebi mi sva milina, te ga neodoljivom snagom vodi u samoću, daleko od ljudi, da se ne samo sukobi sa Sotonom, nego da i ostvari svoje sinovstvo kroz ljubav i poslušnost prema Ocu. Za razliku od Mateja i Luke, Marko ne specificira kušnje, no na temelju njegove evanđeoske pripovijesti možemo pretpostaviti da se radi o trajnoj opasnosti anticipirati slavu Sina izbjegavajući pri tome križ Sluge, zbog čega Isus ne samo prijeti nečistim duhovima koji su ga proglašavali Sinom Božjim, nego i svojim učenicima koji su ga ispovijedali kao Mesiju, dok Petra koji ga pokušava odvratiti od križa čak naziva sotonom, jer mu „nije na pameti što je Božje, nego što je ljudsko“.

U pustinji kamo je Sveti Duh doveo Isusa i gdje sotona stavlja na probu njegovo povjerenje u Boga i spremnost prihvatiti vlastitu misiju te se pokoriti Božjoj volji, marko jedini zapaža Isusovo zajedništvo sa divljim zvijerima („bijaše sa zvijerima“), dajući Isusovom boravku u pustinji dublji smisao. U mirnom suživotu Isusa i divljih zvijeri u pustinji možemo prepoznati harmoniju koja je vladala između čovjeka i stvorenja na samim počecima stvaranja. Isus je dakle novi Adam koji živi u harmoniji sa stvorenjem prije nego što je grijeh ušao u svijet te ostvaruje želju mesijanskog doba u kojem će „vuk prebivati s janjetom, ris ležati s kozličem, tele i lavić zajedno će pasti, a djetesce njih će vodit“, što istovremeno ukazuje na njegovu pobjedu protiv Sotone ali i na inauguraciju eshatoloških vremena. Prisutnost anđela potvrđuje Isusov identitet Sina Božjega te ukazuje na život u raju, jer Bog neće dopustiti da njegov Mesija gladuje i umre, nego se brine za sve što je nužno za život. To isto vrijedi za svakoga tko će slijediti Isusa na njegovom putu, za svakog krštenika koji prolazi kroz pustinju, gdje nikada neće biti ostavljan sam, jer će mu Bog poslati anđela da ga štiti i čuva.

Korizma koju smo započeli prošle srijede za nas je kao i za Isusa pustinja u koju nas Duh Sveti vodi, kako bismo se susreli s Bogom nasamo i ostvarili svoje Božje sinovstvo koje smo primili krštenjem i tako prešli iz ropstva grijeha do slobode sinova Božjih. Kao i Isusa, tu nas čekaju kušnje i zamke neprijatelja, ali i pomoć i podrška Duha Svetoga. Pustinja je mjesto susreta s Bogom, mjesto ljubavi i slobode, no također mjesto kušnji i oskudice, mjesto Božje vjernosti i naših sumnji, mjesto uspona i padova. Izrael je u pustinji podlegao kušnjama mrmljajući protiv Boga i njegova sluge Mojsija, nemajući povjerenja u Božju snagu i providnost te stvarajući sebi idola – zlatno tele, želeći imati boga po vlastitoj volji. Nasuprot, Isus – sluga Božji – porazio je u pustinji Sotonu oduprijevši mu se i njegovim kušnjama, te ga „svezao“, tako da mu može sada „oplijeniti kuću. Nitko, dakako, ne može u kući jakoga ući i oplijeniti mu pokućstvo ako prije jakoga ne sveže. Tada će mu kuću oplijeniti“. I također: „osloboditi sve koje je Sotona držao svezane sponama grijeha“.

Jedna od najvećih kušnji današnjice na tom putu od ropstva do slobode je razočaranje, tj. kada se zlo čini „dobrim“ i lako ostvarivim, dok se dobro postiže s teškoćom i često rezultira „lošim“ ishodom, pa čak i porazom. No, to je skandal križa koji leži u tome što dobro često

4.

završava neuspješno i bez učinka. Sotona čini sve moguće kako bi nas odvratio od Boga, ili prikazujući nam „nedosežnost“ njegova nauma i naša ograničenja, ili potkopavajući naše povjerenje u njega, predstavljajući nam ga kao protivnika te predlažući nam lažne prečace kako bismo izbjegli „nepotreban“ napor i muke. Kao ričući lav on obilazi tražeći koga da

proždre (usp. 1. Pt 5,8) te vreba kako bi ukrao Riječ posijanu u nama (usp. Mk 4,15). Zato treba biti svjestan opasnosti i bdjeti, ali ne i bojati se, jer kušnje su samo znak da se borimo, da smo na pravom putu prema slobodi djece Božje.

Isusova pobjeda u pustinji nad Sotonom pokazuje da je vrijeme sotonine vlasti nad čovjekom završilo i da je nastupilo vrijeme milosti i spasa, jer su Božja vladavina i njegovo kraljevstvo postali dijelom naše stvarnosti. Od čovjeka se traži samo jedno: obratiti se, to jest, okrenuti se Bogu licem, a ne leđima kao predci, i vjerovati evanđelju, to jest svoj život i svakodnevnu egzistenciju graditi na riječi evanđelja. Samo tako i mi možemo pobijediti kušnje ako se oslonimo na evanđelje i izgradimo svoj život na sigurnom temelju Božje riječi. Amen!

Obavijesti

PON	19. II.	Konrad		
UTO	20. II.	Jacinta i Franjo		
SRI	21. II.	Petar Damjani		
ČET	22. II.	Tvrtko	18h Marija Gorica	+ Jelka i Franjo Blažević
PET	23. II.	Polikarp	18h 19h Marija Gorica	Križni put Zajednička sv. Misa <i>Vjeronauk za PRVOPRIČESNIKE</i>
SUB	24. II.	Sinerot Srijemski		
NED	25. II.	<u>2. nedjelja korizme</u>	8h Marija Gorica 9:30h Sveti Križ 10:40h Marija Gorica	+ Ivan Jakovina, <i>god.</i> , Zvonko i Veronika Planinc, <i>god.</i> + Mihalj (<i>god.</i>) i Snježana Vajdić, Stjepan i Ana Debogović Križni put ŽUPNA SV. MISA

U petak, 23. veljače u 18 sati u našoj župnoj crkvi imamo Križni put i zajedničku sv. Misu za ove pokojnike: + Đurđa Triplat, *god.*, Josipa i Franjo Glogović i Klara Mokrović.

Izdaje: ŽUPA Pohoda B. D. Marije – MARIJA GORICA
Tel. 01/3395-848; 098/452-192; stjegan.barić@yahoo.com
glavni urednik: vlč. Stjepan Barić, župnik